

vertere bøden til en anstaltsanbringelse af kortere varighed (højest 60 dage).

4.4.2.3. **Betinget anstaltsdom** kan efter forslaget anvendes, »hvis

- 1) det skønnes tilstrækkeligt til at afholde gerningsmanden fra yderligere lovovertrædelser, og
- 2) hensynet til lovovertrædelsens grovhed ikke taler imod at anvende denne foranstaltning«.

Betinget dom i sin nuværende udformning – med udskudt sanktionsfastsættelse i en prøvetid – anvendes i meget begrænset omfang, bl.a. fordi foranstaltningen ikke opleves som noget reelt indgreb og derfor ikke nyder respekt hos de dømte. Bl.a. af hensyn til kriminalitetsforebyggelse foreslås betinget dom anvendt *med* fastsat foranstaltning, således at den dømte ved, hvad det vil »koste« at begå ny kriminalitet. Retten fastsætter således tiden for anbringelsen i dommen og bestemmer samtidig, at fuldbyrdelsen af foranstaltningen udsættes og bortfalder ved udløbet af en prøvetid. Den dømte pålægges ikke andre vilkår end en kriminalitetsfri prøvetid. Muligheden for at kombinere betinget anstaltsdom med en bøde bevares dog.

Finder retten, at en betinget anstaltsdom ikke er tilstrækkelig til at afholde gerningsmanden fra yderligere lovovertrædelser, men at denne har behov for den støtte, som tilsynet indebærer, bør retten i stedet vælge en dom til tilsyn.

4.4.2.4. **Dom til tilsyn** kan efter forslaget anvendes, »hvis

- 1) gerningsmanden har behov for støtte eller behandling,
- 2) der er behov for den kontrol, som tilsynet indebærer, og
- 3) hensynet til lovovertrædelsens grovhed ikke taler afgørende imod at anvende denne foranstaltning«.

Ved kriminallovens indførelse og ved de senere revisioner har forsorgsforanstaltninger været tiltænkt en fremtrædende plads i foranstaltningssystemet. På grund af ressourceknaphed har forsorgsdommene (eller som foreslået: »Dom til tilsyn«) hidtil ikke har fået nogen fremtrædende plads blandt foranstaltningerne.

I overensstemmelse med kommissoriets ønske om at fastholde kriminallovens oprindelige grundtanke om resocialisering henstilles det, at resocialiserende foranstaltninger, herunder domme til tilsyn, fremtidig indtager en fremtrædende plads i foranstaltningssystemet. Kommissionens forslag om en udbygning af kriminalforsorgens tilsynsafdelinger og en effektivisering af tilsynsvirksomheden skal ses i lyset heraf (jf. betænkningens afsnit XVI, kap. 3 og kap. 5). Som et led i effektiviseringen foreslås det hidtidige udtryk

»dom til forsorg« erstattet af »dom til tilsyn« for der ved også at markere det kontrolmæssige aspekt i sanktionen.

I forslaget til kriminallov opregnes en række vilkår, som kan knyttes til en dom til tilsyn. Vilkår kan dels tage direkte sigte på at afholde den dømte fra at begå ny kriminalitet, f.eks. forbud mod at opholde sig bestemte steder, dels sigte mod resocialisering af den pågældende, f.eks. vilkår om uddannelse, behandling mod misbrug mv. Overtræder den dømte vilkårene, indbringer tilsynsmyndigheden sagen for retten via politiet, der desuden i sådanne tilfælde straks kan anholde og tilbageholde den pågældende, indtil retten kan behandle sagen.

4.4.2.5. **Dom til samfundstjeneste** – der foreslås indført som en ny foranstaltning – kan efter forslaget anvendes, »hvis

- 1) gerningsmanden findes egnet hertil, og
- 2) betinget anstaltsdom eller dom til tilsyn ikke findes tilstrækkelige af hensyn til lovovertrædelsens grovhed«.

Dom til samfundstjeneste svarer til en (betinget) tilsynsdom, hvor retten tillige bestemmer, at den dømte i fritiden skal udføre ulønnet samfundstjeneste i mindst 40 og højst 240 timer. Arbejdspligten skal opfyldes inden for en af retten fastsat længstetid af højst 2 år. Den dømte er i perioden undergivet kriminalforsorgens tilsyn med overholdelse af arbejdspligten og eventuelle andre vilkår, som retten har fundet formålstjenlige. Overtræder den dømte bestemmelsen om samfundstjeneste eller eventuelle andre vilkår, indbringes sagen uden ophold for retten, der kan ophæve dommen og i forbindelse hermed idømme foranstaltning.

En af kommissionen nedsat arbejdsgruppe om iværksættelse af samfundstjeneste i Grønland – med politimesteren som formand, og med deltagelse af repræsentanter fra alle relevante organisationer – har overvejet og anbefalet de arbejdsopgaver, der skal indgå i samfundstjenesten, og disse opgavers tilvejebringelse, herunder hvorledes det sikres, at samfundstjenesten ikke kommer i konflikt med det almindelige arbejdsmarked, f.eks. ved at lægge beslag på arbejdspladser, der ellers ville være til rådighed for andre borgere.

Den foreslåede model er sammenholdt med internationale forpligtelser (Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og ILO-konventionen om tvunget eller pligtmæssigt arbejde). Samfundstjeneste må ikke forveksles med foranstaltningen (*tvangs-*)arbejde, der tidligere anvendtes i Grønland. De internationale forpligtelser kan ikke antages at være til hinder for en